

Hvíti kisi. Þ.e. Kleópatra hin fagra.

1 blað gto.

Reykjavík, 12. september 1934.

43.

113

P. C.

Hvíti Kisi = Kleópatra hin fagra

Hann er nú þesslegra fullstálpadur og ávallt inni í stofu, þar sem við erum og enda hvar sem er. Aldrei er svo tekið í Þiano eða orgel, að hann elti hlauði á dýr, lafhráddur, en nú útværð föst hann elti, hversu hatti sem þú að glesmur eða í því urran.

Í kvöld, 12. sept. 1934, þegar ég flutti erindi á útværðum min 25 ára starfsemi Sjálfstjórnarlag Reykjavíkur, hafði kisi verið inni hjá konu minni og Guðnýju litlu; hafði hann setið rólegur í gólfum og málád, en þegar ég sögdu þér, þyrjandi að tala á útværðum, hljóp hann upp á bord, í stofu þeirri er útværð er í og þó sátu við, þer kisi að sperra eyrum og líta til þeirra er við bordid sátu, spyrjandi augum, eins og hann sögdi: „Hvæð er nú nú að vera?“ Þó gáfu því engan gamn, en tókum vel eftir hatti kisi litla: Hann hlýper að hátalarannum, þegar af honum, leitast allt í kringum hann og líta til þeirra, þarna úd bordid úd og úd mid spyrjandi augnaráði, mig hann seti úd hátalarann og velti þar vöngum með mestu athygli í því hová þar þer fram, eins og vóri hann himn þjóðleikis og asti á heyrandi, mig ég hafði tekið erindi mínu; að því þinu hljóp hann niður á bordid aftur.

Kona mín og Guðný litla voru sammfordar nú að kisi litli þekkti málrom minn, en gæti elti konu þú fyrir sig, hvar ég vóri staddur, til þess helz þu inni í hátalarannum! Þannig hafði hann þagð sér alla líd í meðan ég flutti erindið, að hann vissi að ég vóri einhveru stadar mál og of talad við sig, en hvar? Það vissi hann elti!

Reykjavík, 12. sept. 1934.

Alf
Fontaborn